

рили и наредъ ги изнасилвали. То било ужасъ. Плачътъ и писака до станцията се чувалъ.

Сюлейманъ издалъ заповѣдъ да тръгне населението пѣши по линията за Пловдивъ, защото щѣли да пристигнатъ черкези и ще го исколятъ. По това врѣме цѣлата Сюлейманова армия почнала да се движи. Самъ Сюлейманъ каченъ на муле, отправилъ се по линията, също и населението. Наши и голѣмци го застигали, едни казвали да се завърне че русситѣ приближаватъ и то спира. Други пристигатъ и го подкарватъ. А пъкъ една часть отъ населението останала на станцията.

Внезапно се появили 12 д. черкези и населението истръгнало отъ страхъ. Тѣ приближили къмъ него, което очаквало ножъ и огънь. Мнимитѣ черкези раскопчали върхната си дрѣхъ, показали своитѣ кръстове и тѣ сами взели да се кръстятъ, като увѣрявали че сж русси. Исплашеното население отъ радостъ сълзи ронило. Едни се впуснали по линията да застигнатъ своитѣ съграждани и да имъ обадятъ че сж дошли русситѣ а другитѣ наедно съ казацитѣ за въ града потеглили. Като пристигнали на моста, спрѣли. Той билъ запаленъ и изгорелъ. Въ това врѣме пристига и ген. Гурко, който се распоредилъ и въ разстояние на единъ часъ, моста служилъ за преминавание.

Твърдѣ малка часть отъ гражданитѣ заминали къмъ Пловдивъ и погинѣли, а другитѣ изобщо се завърнали въ обранитѣ свои къщи.

Въ града и по вънъ имало избити около 150 д. граждани мъже, жени и дѣца.

Ангелина Добрева като лежала лехуса на станцията била ранена.

Костаки Друмевъ и Ламбре помъчили се да избѣгнатъ отъ станцията къмъ Саранбей, нъ били погубени.

Петръ Здравковъ, който се намѣрилъ въ с. Момина-Клисура, тоже убитъ.

Евреитѣ въ Т. Пазарджикъ силна търговия вършили въ врѣме на войната. Потири, кандила, вѣнци, кръстове по три гр. оката купували. А пъкъ черги и друга покъщнина, гдѣто е казано, за лула тютюнъ прибирали. Мнозина отъ тѣхъ и шпионствували. Най-главнитѣ измѣжду тѣхъ били: Исакъ Ишоа, Мошонъ, Мезанъ, Бохоръ, Давичонъ, Хаимъ Фархи. Мнозина сдѣци тогава прогледнали.